

Odůvodnění.

Během dokazování provedeném v hlavním líčení zjistil soud skutkový děj tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný uvedl, že má za to, že ve Velkých Přílepech došlo k tomu, že Sergej Bodrov, nyní jeho syn Josef Kvasnička byl týraný. On sám, když byl syna navštěvovat, pak návštěva probíhala v návštěvní místnosti, nikam jinam ho nepustili. Uvedl, že to však byly pouze některé směny, které týraly zajištěné osoby.

Samosoudkyně zjistila z podrobných výpovědi svědka Bc. Richarda Pěvrátla, Petra Nováka, Milana Lomberského, Aleny Mandysové, Jitky Kovaříkové, pracovníků Zařízení pro zajištění cizinců Velké Přílepy, kteří byly zařazeni do různých funkcí, že skutečnosti, které uvedl obžalovaný ve svém trestním oznámení, nejsou pravdivé. Všichni se shodli na tom, že postupovali vždy podle citovaného zákona a v žádném případě žádné zajištěné osoby psychicky netýrali, netrýznili je hladem, neokrádali je o peníze a o jídlo. Všichni tito svědci podrobně popsali situaci, která panovala v uvedeném zařízení pro zajištění cizinců. Navíc svědkyně Voudrušková, psychologka uvedla, že Sergej Bodrov, nyní Josef Kvasnička si nepodal nikdy žádnou stížnost.

Z výpovědi svědka Zdeňka Kazdy, zaměstnance Oblastního ředitelství cizinecké policie, samosoudkyně zjistila, že v jeho pracovní náplni je prověřování stížností a dále, že provádí kontroly policistů, kteří jsou zařazeni na Oblastním ředitelství cizinecké policie. V rámci tohoto zařazení vyřizoval také stížnosti obžalovaného a jeho přítelkyně Kubištové, které se týkaly špatného zacházení s jeho chráněncem, který byl v tomto zařízení umístěn a později se týkaly i poměrů v zařízení obecně. Svědek uvedl, že průběhem času intenzita útoků na vedení zařízení a policisty ze strany obžalovaného se zvyšovala, až to byla ta poslední nebo předposlední, ta již byla takového rázu, že to v kopii postoupil státnímu zástupci pro Prahu – východ, od kterého ten podnět dostal, s tím, aby posoudil nejedná-li se o spáchání nějakého trestného činu. Svědek uvedl, že zpočátku se snažil obžalovanému vysvětlovat některé jeho omyly, kterých se dopouštěl v hodnocení toho zařízení. Navíc se snažil při šetření té stížnosti, nevycházet pouze z názorů policistů, kteří tam jsou zařazeni, ale dotázal se i nevládních organizací a jiných organizací, které mají do toho zařízení volný přístup, aby posoudily některé ty problémy, které tam obžalovaný zmiňoval. Dokonce, co se týče obžalovaným namítaného nedostatku jídla, on to nazval „trápení hladem“, tak si svědek vyžádal od lékaře